

Laia Vidal

Set de cada deu berlinesos tenen una bicicleta i es calcula que mig milió es desplacen cada dia pedalejant.

Pedalejant a la capital d'Alemanya

Si alguna ciutat del món és ideal per circular-hi en bicicleta, aquesta és Berlín. Amb més de 600 quilòmetres de carril bici, la capital alemanya té una de les grans virtuts que la fan perfecta per a aquest mitjà de transport: és gairebé completament plana. El trànsit de vehicles de motor, a més, no és tan dens com en altres capitals europees, la qual cosa fa menys perillosa la circulació per a ciclistes i vianants. De fet, no és estrany veure en un semàfor més de quatre o cinc bicicletes aturades, i és que la presència d'aquest vehicle ecològic és més alta a Berlín, ja a primer cop d'ull, que en cap altra capital europea.

Tot i això, l'ús de la bicicleta per part dels berlinesos és en part una qüestió de tradició. Si en ciutats com Barcelona el vehicle més ecològic és una novetat dels últims anys, al nord d'Europa els vehicles de motor han conviscut des del principi amb la bicicleta, i això té conseqüències en la convivència dels diferents mitjans de transport. El conductor d'automòbil a Berlín, per exemple, vigila a cada cantonada, para atenció en el pas zebra per si passen vianants, i també en el carril bici per si passen ciclistes. I és que a les cruïlles que no estan regulades per un semàfor, les bicicletes tenen preferència per davant dels cotxes que giren. Tot i això, en la majoria d'ocasions, els carrils bici (existents en un 10% dels carrers berlinesos) disposen de semàfors propis. A banda dels carrils bici, trobem també a Berlín una modalitat de via diferent: el carrer per a bicicletes, on aquests vehicles tenen preferència per davant dels cotxes a tota la calçada, i els automòbils no poden superar els 30 quilòmetres per hora.

Els berlinesos es mouen, doncs, amb bicicleta i si el trajecte és massa llarg, perquè la ciutat té una superfície de gairebé 900 quilòmetres quadrats, sempre la poden pujar al metro, al tren o al tramvia. O també deixar-la als aparcaments que hi ha al costat de les estacions de transport públic, que són grans encara que gairebé sempre estan plens.

La bicicleta descongiona la ciutat

Però és que el sistema de transport a Berlín és especial. La gran majoria dels edificis de la ciutat tenen més de cent anys, cosa que fa que molt pocs habitatges disposin d'aparcament per a cotxes a l'immoble. I, en canvi, sí que tenen un petit pati interior ple de bicicletes. Així, el cotxe és un element més que prescindible a la capital alemanya, i això es veu en el trànsit en hora punta a qualsevol eix de la ciutat. Les cues són escasses.

El transport públic és de força qualitat, si més no pel que fa a la seva xarxa, i això té com a conseqüència que el 40% dels habitants de Berlín (uns tres milions i mig en total) no disposin de cotxe propi. En canvi, set de cada deu tenen una bicicleta i es calcula que mig milió de berlinesos es desplacen cada dia pedalejant. Això suposa el 13% del trànsit d'una ciutat en què pràcticament no hi ha motocicletes ni ciclomotors.

Si bé és veritat que l'ús de la bicicleta es multiplica durant els mesos de bon temps, hi ha molts valents que segueixen damunt les dues rodes a l'hivern. Fins i tot quan alguns carrils bici queden coberts per la neu, es poden seguir veient ciclistes per la calçada, convivint amb els vehicles de motor. Molts asseguren que així es fan passar el fred, però la realitat és que el transport públic és molt car a la capital alemanya i, sobretot per a trajectes curts, la bicicleta segueix sent una alternativa molt econòmica.

La bicicleta a Berlín té un ús molt transversal. És molt habitual veure, a les entrades de les escoles, una bona mostra de bicicletes aparcaades de totes les mides. Encara més freqüent és veure pares i mares que acompanyen els seus fills i filles a l'escola amb els petits asseguts a les cadiretes o, si en són més d'un, en els remolcs enganxats al darrere, que poden arribar a portar tres criatures. Un altre col·lectiu que no deixa la bicicleta ni a l'hivern són els carters, que porten unes bicicletes particulars com les de rodetes dels nens petits, que els ajuden a no perdre l'equilibri per culpa del pes de les alforges plenes de cartes.

Tanta bicicleta amunt i avall fa que aquest vehicle ocupi un lloc important en el sector comercial. Hi ha moltes botigues de bicicletes cares i bones, però també paradetes de mercat on se'n troben de segona mà de tots els preus, mides i colors. Els complements, i sobretot les reparacions, generen també tot un sector econòmic ben viu.

ROADBOOK

Laia Vidal
Viu a Berlín i és periodista

La bicicleta a Berlín

Si voleu participar en aquesta secció, poseu-vos en contacte amb l'Oficina de Premsa i Comunicació de l'SCT: 93 567 39 73/74 o premsasct@gencat.cat

El 40% dels habitants de Berlín (uns tres milions i mig en total) no disposen de cotxe propi

És molt habitual veure, a les entrades de les escoles de Berlín, una bona mostra de bicicletes aparcaades de totes les mides.